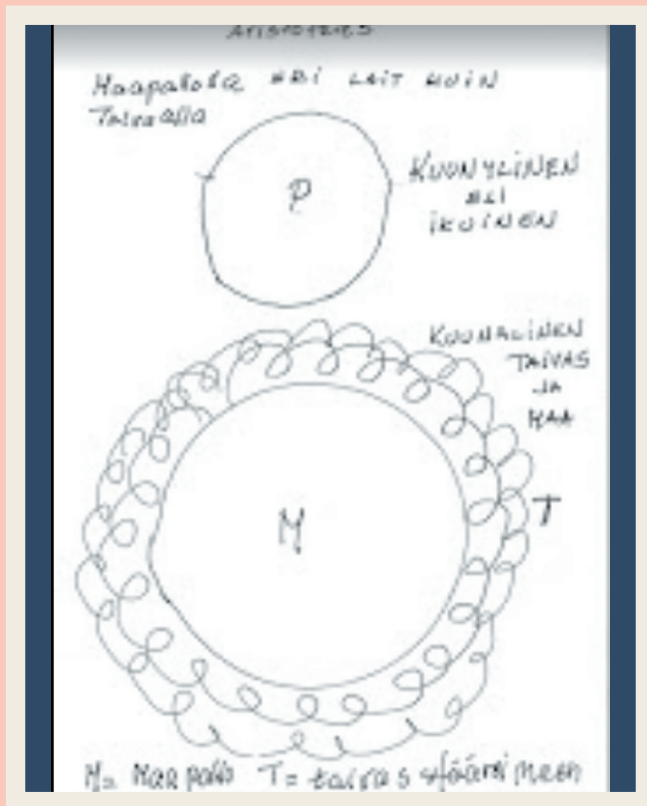

AINO JA MIEHET, EMOKIRJA

Tuula Rokka

Aino ja Miehet

Emokirja

Tuula Rokka

Omistettu viisaille miehille

© 2024, Tuula Rokka

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7212-6

Emon esipuhe

Minä olen Emokirja ja olen synnyttänyt seitsemän lapsikirjaa, jotka ovat jo kasvaneet aikuisiksi ja elävät omaa elämäänsä.

Esikoinen eli *Sokrates* valistaa riiteleviä aviopareja, neuvoa ihmisiä tuntemaan itsensä ja erottamaan luulot oikeista tiedoista.

Toinen kirja eli *Platon ja Aristoteles* jakelee maailmalle omia viisauksiaan. Platon kertoo ideaopistaan, ja Aristoteles kuunylisestä ja kuunalisesta maailmasta.

Kolmannen vuoron saa *Schopenhauer* villakoirineen. Hänen seurassaan esittäytyvät myös filosofit Immanuel Kant ja Hegel. Immanuel Kant laatii vaikeaselkoiselta tuntuvan luurangon *fenomenoneineen ja noumenoneineen* koskien rationalismin ja empirismin yhteensovittamista käsitteiden avulla, jota Schopenhauer täydentää lihaksilla, hermostolla, sydämellä ja hengityksellä. Hegel taas koristelee Kantin ja Schopenhauerin luonnosta valtiolle ja maailman hengelle kelpoiksi. Hän koettaa löytää sille maailman tarkoitukseen sopivaa roolihahmoa.

Jumalat synnyttävät maailmaan *Leonardo da Vincin* keksintöineen ja maalauksineen. Pyhä ehtoollinen ja Mona Lisa syntyvät ja jäävät elämään kuten monet hänen keksinnöistään.

Galileo Galilei järkyttää Kopernikuksen ja Keplerin avustuksella koko katolista kirkkoa ja koko maailmaa. Kuunylinen ja kuunalinen maailma kumoutuvat. Tilalle tunkeutuu vastusteluista huolimatta aurinkokeskeinen maailmankuva. Kirjan lopussa pääsemme viettämään iltaa Yhdysvaltoihin Galileo Galileista tehdyn rock-musikaalin seurassa.

Valistuksen aika koittaa. Voltaire syntyy, Isaac Newton laatii lakejaan ja *Markiisitar Émilie* elää älykästä ja eroottista elämäänsä polttaen kynttilää molemmista päistä. Saamme myös tutustua suomalaisen säveltäjän Kaija Saariahon oopperaan tästä upeasta tiedenäisestä. Solistina on Karita Mattila.

Kuopukseni eli *Meidän Einsteinimme* kertoo luonnollisesti Albert Einsteinista. Hän päätyy tutkimuksissaan Aristoteleesta, Galileista ja Newtonista aimo harppauksen eteenpäin. Einstein päätyy pitkälle, mutta kvanttiteoriaa hän ei saa enää sovitetuksi siihenastisiin aivoituksiinsa, joten *Kaiken teoria* jää vielä haaveeksi. Albert Einstein antaa kirjan lopussa tilaa kaksosteni paradoksille. He nimittäin yrittävät selvittää Albertin teorioita omalla tavallaan.

Sisällyshuettelo	Sivu
Minun Sokrateeni	7- 66
Minun Platonini ja Aristoteleen	67-118
Minun Schopenhauerini	119-188
Minun Leonardoni	189-254
Minun Galileini	255-318
Minun Markiisittareni	319-376
Meidän Einsteinimme	377-494

Minun Sokrateeni

Ksanthippe tyhjentää yöastian
Sokrateen niskaan (Otho Vaenius:
Emblemata Horatiana, 1607).

Kuva: Google

Tiedolle ja totuudelle

Sisällys:	Sivu
Nuoruus ja poikamiespäivät	11-14
Kuinka äkäpussit kesytetään	15-38
Sanojen ja merkitysten kättilöintiä	39-45
Tikapuita pitkin taivaaseen	46-55
Ollako vai eikö olla, Myrto	56-66

Nuoruus ja poikamiespäivät

470-415 eaa.

Tämä on tarina eräästä viisaasta miehestä, jota kunnioitin suuresti, ja jonka elämää monien mielestä pääsin seuraamaan hyvinkin läheltä. Minä eli Myrto, olen tämän kirjoittaja.

Miehen isä on kuvanveistäjä, ja äiti on kätilö. Mies saa ajan mukaisen koulutuksen lukemisessa, kirjoittamisessa, voimistelussa ja musiikissa. Hänellä on pari opettajaa, grammaatikko ja papitar. Papitar antaa hänelle opetusta eroksessa eli rakkaudessa. Hän seuraa tarkasti kaikkien muidenkin oppineiden opetuksia.

Hänen isänsä kuolee pojan saavuttaessa juuri ja juuri täysi-ikäisyyden. Äiti menee uusiin naimisiin, ja mies saa vielä velipuolen. Kaksikymmenvuotiaana mies menee kaksivuotiseen asepalvelukseen.

Sitten hän kypsyttelee itseänsä ajan tavan mukaan kolmekymppiseksi. Vasta silloin mies on valmis ottamaan itselleen viran. Tämä käytäntö on hyvin tavallista Ateenassa. Hänestä tulee prytoni, eli Ateenan kaupunkivaltion virkamies.

Eletään ”Päärynäpään” eli Perikleen (461-429 eaa.) eli ”Olympolaisen” aikaa. Periklestä kutsutaan demokratian esi-isäksi ja Akropolin rakentajaksi. Hän teki vallankaappauksen ystävänsä kanssa vuonna 461 eaa. Antiikin ajan Ateena on paljolti hänen ansiostaan kulttuurin kehto ja demokratian syntymäpaikka. Mies on hyvin innoissaan siitä, että Ateenassa eletään taiteiden, oppineisuuden, ja filosofian kulta-aikaa. Täällä kehitetään hänen harrastamaansa kuvanveistoa, puhetaitoa, retoriikkaa ja monia kirjallisuuden lajeja.

Miehen ollessa nelikymppinen, puhkeaa peloponnesolaissota (431-404 eaa.) Sparta vastaan. Sparta on Kreikan kaupunki-valtio Eurotas-joen

varrella Lakonian maakunnassa. Se johtaa niin sanottua peloponnesolaisliittoa, johon kuuluu monia muita kreikkalaisia kaupunkeja. Kyse on Kreikan herruudesta.

Mies osallistuu sotaan urhoollisesti. Hän on hopliitti eli raskaasti aseistettu jalkaväkisotilas. Mies ei halua kunniaa sodassa tekemistään urotöistä. Hän on sodassa askeettinen, kävelee paljain jaloin ja ilman viittaa talvellakin.

Perikles syrjäytetään vallasta vuonna 429 eaa.

Syrjäyttäjät haluavat aktiivisempaa sodankäyntiä Spartaan vastaan.

Vuonna 406 eaa. valtion kenraalit haastetaan oikeuteen. Mies on ainoa, joka tuolloin kannattaa lakien noudattamista. Myöhemmin 30 tyrannia määrää hänet neljän muun virkamiehen kanssa tuomaan erään henkilön kuolemaan tuomittavaksi.

Mies kävelee kotiinsa. Hän kieltäytyy noutamasta Leo Salamislaista, koska tuomio on hänen mielestään lain vastainen. Neljä muuta suorittavat tehtävän.

Mies olisi tuomittu tottelemattomuudesta kuolemaan, mutta silloinen hallitus syrjäytetään, ja hän välttyy tuomiolta.

Kuinka äkäpussit kesytetään
426-399 eaa.

Vuonna 426 eaa. eli 46-vuotiaana mies avioituu itseään paljon nuoremman naisen kanssa ja saa pojan, jota mies toivoikin nuorelta vaimoltaan. Vaimo on hyvin ärhäkkä ja teräväkielinen. Hän on todellakin ainut, joka voittaa miehen keskusteluissa. Ksanthippe osaa kääntää asiat niin pääläelleen, että miehen muka johdonmukaiset pasmat sekaantuvat täysin. Hänellä ei ole työkaluja Ksanthippen hallitsemiseen. Hänen on pakko toisinaan napata naista vahvempaa.

”Jaaha, siihen sitä on sitten sammuttu kotimme rappusille. Eikö sepän vaimo ottanutkaan yöksi, eikö? Eikö kukaan tullutkaan kuuntelemaan valheitasi torille, eikö? Varsinainen hulttio sinä olet, etkä mikään

filosofi! Siitäs saat! Minä en enää sinun likaisia
vaatteitasi pese. Häivy silmistäni!”

Mies saa yöastian sisällön päälleen. Lähtee
tallustelemaan ystävänsä Khairefonin luokse.

”Khairefon, veliseni. Enkö olekin usein sanonut, että
aina kun Ksanthippe jyrisee, sade seuraa.” Mies
puristelee vaatteitaan ja kuivaa itseään.

”Minä en totisesti ymmärrä, miksi sinä nait
Ksanthippen ja miksi et kasvata häntä, vaikka sinulla
hänessä on rasittavin vaimo, mitä olla saattaa ja
luullakseni kellään koskaan on ollut ja tuskin tulee
olemaankaan.”

”Ne, jotka aikovat ratsastajiksi, eivät ota kesyimpiä
hevosia, vaan raisuimmat. He tuumivat, että jos he
pystyvät hallitsemaan niitä, niin he tulevat toimeen
muidenkin hevosten kanssa. Minä, joka tahdon
seurustella ja tulla toimeen ihmisten kanssa totuutta,

Tämä teos on emokirja, joka on jo synnyttänyt seitsemän lapsikirjasta: Minun Sokrateeni, Minun Platonini ja Aristoteleeni, Minun Schopenhauerini, Minun Leonardo da Vincini, Minun Galileini, Minun Markiisittareni ja Meidän Einsteinimme.. Nyt yksissä ja samoissa kansissa.

Kirja yrittää selvittää naivisti ja lapsenomaisesti edellä mainittujen henkilöiden ajatuksia tavallisen ihmisen arkikielelle. Pureudutaan myös kyseisten henkilöiden inhimillisiin ominaisuuksiin kaikkine vahvuuksineen ja heikkouksineen.

Teos on vaikeista aiheista huolimatta helppolukuinen.

Tolle lege, ota ja lue!

BoD

9

789528 072126